

Na návštěvě u budějovické kapely Spolektiv

Muzikanti naladění na podnikatelskou strunu

Na folkovém nebi začala nová hvězdička. Svědčí o tom i její nedávné vítězství v celostátním kole Porty. A pokud vás tento hudební žánr zajímá, jistě neunikl vaší pozornosti její nedávný koncert v klášterní zahradě na Piaristickém náměstí. Představujeme vám českobudějovický Spolektiv.

Zakládání kapel a hudebních skupin patří k oněm specifickým rysům, jimiž se vyznačují léta studentská. Mnohé z nich pak zanikají stejně tak rychle jako vznikly. "Spolektiváci" – všichni bývalí pedáči (pro nezasevěné – studenti Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity) – patří k těm světlym výjimkám, u nichž se pívné plány dočkaly nejenom své realizace, ale i dlouhého trvání. Kantořinu sice všichni, až na jednoho, dávno pověšili na hřebík, muzicírování nikoli.

A tady je máme v plné kráse:

Renata ŠVECOVÁ: 26 let, podnikatelka, zpěv, rytmika – kongo, triangl, javorový bubínek, rýže.

Martin JANČURA: 28 let, podnikatel, zpěv, kytara, baskytara, foukací harmonika, klarinet.

Lukáš HOLEC: 25 let, učitel, zpěv, housle, viola, rytmika.

Tonda VIDLÁK: 25 let, momentálně bez zaměstnání, altsaxofon, zobcová flétna, percussion.

Zdeněk ZAJÍČEK: 27 let, podnikatel, baskytara.

Jarda HNÍZDIL: 27 let, podnikatel, zpěv, kytara,

akordeon, rytmika – a něco jako KAPELNÍK.

Posledního z nich jsme se zeptali.

Kdy a kde se Spolektiv narodil?

To mohu říct úplně přesně. V roce 1988. Po hodině gymnastiky jsme šli s Martinem na pivo a tam založili kapelu. Přibrali jsme Renatu a začali hrát ve třech. Za půl roku jsme se rozrostli o Lukáše Holce. Na repertoáru tehdy byly víceméně moje písničky z dob, kdy jsem působil sám jako písničkář. Po roce k nám přistoupl Lada Světlík, ten hrál na příčnou flétnu a na flétničky. Bohužel, za dva roky musel z kapely odejít a místo něho, původně jenom na záskok, přišel Tonda Vidlák. Flétnové party se pracovaly na saxofon. A na jednoho to bylo ono. Takže Tonda u nás zůstal. Díky saxofonu a vůbec barevnosti

všech nástrojů, na které špičkově hraje, se dostalo naší muzice nového koření v podobě jazzových prvků. Ale to jsme ještě nebyli kompletní a stále tomu něco chybělo. To něco se vyplnilo před rokem s příchodem pop-artově laděného Zdeňka Zajíčka a jeho baskytary.

Jazz, pop – art, folk, a dál?

Lukáš inklinuje ke klasické hudbě, Renaty parketou je pro změnu country. A výsledná symbióza je Spolektiv – oficiálně folk rock a neoficiálně prostě muzika, protože já nemám škatulky rád.

Jaká u vás panuje tvůrčí atmosféra?

Myslím si, že se vykristalizovala celkem obstojně. Zpočátku se sice hrály pouze moje písničky. Jenomže není dobře, když tvář kapely vytváří jeden člověk. Takže bylo fajn, že za čas přinesl nějaké věci Martin, po něm Lukáš a Tonda.

Ted to vypadá následovně,

hudbu většinou udělám já s Martinem, ale to je ani ne polotovar. Tu konečnou verzi vytváříme až všichni společně. Samozřejmě, že občas dochází ke střetům, ale jsou to střety tvůrčí, a bez nich se žádná práce neobejde. Pokud má být kvalitní.

Štěstí jsme měli i na textárku v podobě Aleny Kronikové, která pro nás píše většinu textů.

Vy teď vlastně slavíte své páté narozeniny. Nepřijde na vás čas od času ponorková nemoc?

Zrovna letos v zimě. Málo se koncertovalo a jenom se zkoušelo. Nastala jakási "hrací" krize. A kapela bez publika je jako ryba bez vody. Jenže, ono všechno zlé může být i pro něco dobrého. V té době vznikla spousta nových věcí a výsledkem byla letošní Porta.

Porta teď začíná zabývat války s minulostí. Jaký ve vás ta letošní zanechala dojem?

Hraní před lidma je největším kořením pro každou kapelu. A to je smysl Porty. Moc mě mrzí, že velká část těch, kterým Porta zabezpečila jejich výsluní a v přeneseném slova smyslu je udělala, ji najednou hází z okna.

A tahle atmosféra tam byla cítit.

Kde vás můžeme v nejbližší době vidět a slyšet?

My jezdíme po celé republice. V létě nás čekají například folkové prázdniny v Telči, Horácký džbánek ve Žďáru nad Sázavou, Praha, samozřejmě i Budějovice a dvacátého srpna hrajeme v Českém Krumlově.

Většina z vás má v kolonce pro zaměstnání napsáno podnikatel. Jak se slučuje podnikání s muzicírováním?

Báječně. Proto jsme začali podnikat, aby zbylo víc času na muziku.

Děkuji za rozhovor.
Iveta TOUŠLOVÁ

Vyznání

hudba: Tonda Vidlák, Lukáš Holec, Martin Jančura
text: Alena Kroniková

**Líbám tě na víčka
Polykám zbytečná
slovička**

**Držím tě v duchu
za ruku**

**A smějí se tvým
nárokům**

**Držím tě v duchu
za ruku**

**A smějí se tvým
nárokům**

**Líbám tě milý
na víčka**

**Jsem tvoje třetí
sudička**

Foto archiv Spolektivu

